

hvilke Udgifterne findes optagne. Derimod ønskes af administrative Grunde den hidtidige Forretningsgang bibeholdt med Hensyn til de Tilgodehavender for Personalet (Dag- og Timelønninger, Diæter, Køre- og Natpenge m. v.), der ligeledes optages i Afdelingernes og Distrikternes Regnskaber, ligesom det er Tanken, at Maanedslønninger og Pensioner samt andre Udgifter og Indtægter, der anvises ved Regnskabs- og Tarifaftdelingens Foranstaltning, vedblivende skal underkastes en forudgaaende Efterregning og Prøvelse i 1ste Revisionskontor, der derhos skal bevare sine øvrige Forretninger, der navnlig vedrører Revisionen af Person- og Rejsegodsindtægter.

Udvalget har endvidere fremsat den almindelige Bemærkning, at Hovedrevisors Virksomhed (der hidtil ikke har været endelig tilrettelagt) er for lidet omfattende, og har foreslaaet indført forskellige Forandringer, der bl. a. gaar ud paa at sætte Hovedrevisor i Stand til at følge Statsbanernes Bogføring og paa Grundlag af et eget summarisk Kontrabogholderi mere effektivt at kunne revidere Statsbanernes aarlige Hovedregnskab og sikre sig, at dette stemmer med de i Aarets Løb reviderede Enkeltregnskaber. Til den Ende vil Bogholderiet i Statsbanernes Bogholderkontor komme til at undergaa visse Forandringer, og Kontoret vil tilstille Hovedrevisor et maanedligt Regnskab over alle ved Regnskabs- og Tarifaftdelingens Foranstaltning posterede eller beordrede Indtægter og Udgifter vedrørende Drifts- og Anlægskonti. Et saadant Regnskab har tidligere ikke foreligget. Ogsaa til Brug ved den mere kritiske Del af Hovedrevisors Revisionsvirksomhed foreslaar Udvalget Indsendelse af nyt Materiale i flere forskellige Retninger.

De her antydede, af Udvalget i Forslag bragte Reformers vedrørende Statsbanernes Revisionsordning finder Ministeriet i alt væsentligt at kunne bifalde, saa meget mere som de bevæger sig i en Retning parallel med Tanker, der ligger til Grund for Loven af 1915 om Styrelsen af Statsbanerne. Man agter derfor at beordre de herhen hørende Forandringer gennemførte, saaledes at de bringes til Anvendelse første Gang i Forbindelse med Regnskaberne for Finansaaaret 1919—20.

I den afgivne Betænkning kommer Udvalget til det Resultat, at det normale Antal af Assistenters og Medhjælpere i 1ste Revisionskontor som Følge af Afgivelsen af de foran omtalte Forretninger vil kunne formindskes med 7, over hvilke Pladser følgelig Hovedrevisor — under Forbehold af Bevillingsmagtens Samtykke — vil kunne disponere. Derimod kan Kontoret ikke afgive nogen af sine Fuldmægtige eller sin Overassistent, da disse Kræfter fuldt ud behøves til Besørgelse af de Forretninger, som ogsaa fremtidig vil paahvile nævnte Kontor (jfr. ovenfor). Den Tilgang af Fuldmægtige og andet Personale, som udover de nævnte 7 Assistenters o. a. udkræves for Hovedrevisoratet i Anledning af dets udvidede Virksomhed, maa derfor søges tilvejebragt gennem forøgede Bevillinger.

Da Ministeriet maa anse disse Betragtninger for vel begrundede, og idet det har vist sig, at I. Revisionskontor foruden nogle Assistenters kan afgive ikke Medhjælpere (12te Lønningsklasse), men Kontorhjælpere (Gruppe B.), søger man herved for det første gennem en dertil sigtende Anmærkning paa Finansloven den fornødne Bemyndigelse til at overføre 7 Stillinger som Assistent eller Kontorhjælper fra Regnskabsvæsenet (§ 2 A. I. B. 2. c.) til Hovedrevisoratet (§ 2 A. I. B. 8), hvorved man dog forbeholder sig eventuelt at erstatte Assistenters med Kontorhjælpere eller omvendt. Beløbet kan ikke nøjagtigt opgives, saa længe det ikke er afgjort, hvilke Personers det vil komme til at dreje sig om. Angaaende den for Hovedrevisoratet i øvrigt fornødne Personalførgelse bemærkes følgende:

Under de noget intererimistiske Forhold, hvorunder Hovedrevisoratet for Statsbanerne hidtil har arbejdet, har dette Hovedrevisorat været ret knapt udstyret med Personale og har som alt berørt været nødsaget til i adskillige Retninger at begrænse sin kritiske og kontrollerende Virksomhed mere, end det i og for sig var ønskeligt. Nu derimod vil det paa Grundlag af den under 28. Februar f. A. udfærdigede Instruks for Hovedrevisor for Statsbanerne (Lovtiddende Nr. 89) og de af det forommeldte Udvalg stillede Forslag være muligt, idet man stiller Hovedrevisoratet paa fast Fod, at gøre dets Kontrolvirksomhed mere sammenhængende og mere indgaaende. Foruden de fra Regnskabs- og Tarifaftdelingen overtagne Forretninger, til hvis Ledelse der maa ansættes en Fuld-